



საბერძნეთის ჭეშმარიტი მართლმადიდებელი ეკლესია

ოქმი № 3181

საადგომო ეპისტოლე 2022

„ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისაჲ(მამისა), რამთა ყოველი, რომელი ხედვიდეს ძესა და ჰრწმენეს მისი, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანასკნელსა მას დღესა“
(იოანე 6,40).

სადგომილი მაცხოვრის, ქრისტეს მიერ ძვირფასო მამანო და ძმანო,

კვლავ დადგა ყოვლადსახარულევანი დღე უფლის აღდგომისა, დღეცისკროვანი და ნათელმფენი! ჭეშმარიტად შეუძლებელ-არს, რომჩვენს მაცხოვარს, იესო ქრისტეს, თავისი მოძღვრებით ერთგულმიმდევართა აღდგომის უტყუარი პირობის დამდებს, თავად აღდგომავერ ძალ-ედვათვითმპყრობელობით! ვითარცა კაცი ჯვარსეცვა იგი, ივნო და დაეფლა, მაგრამ ვითარცა ღმერთი აღდგა და მოგვანიჭა მარადიული, უხრწნელი და დაუსრულებელი სუფევა.

გარდამოხდა მიწაზე განკაცებული ღმერთი, რათა აღასრულოს ნება მამისა ღმრთისა და გამოაცხადოს დიდება თვისი, „დიდებაჲ ვითარცა მხოლოდმობილისაჲ მამისა მიერ, სავსე მადლითა და ჭეშმარიტებითა“ (იოანე 1,14). ძე და სიტყვა მამისა განკაცნა, რათა უბოძოს ღვთაებრივი შვილება მათ, ვინც ნებაყოფლობითა და თავისუფლებით შეიწყნარეს იგი, ესე იგი ხელმწიფება „შვილ ღმრთისა ყოფად“ (იოანე 1,12). ნება მამისა იმაში მდგომარეობს, რომ მორწმუნეთაგანი არავინ წარწყმდეს, არამედ ყოველნი ღირს-იქმნენ აღდგომად; რათა ისინი ხედვიდნენ ძეს და ყოველთა რწმენეს მისი, ვითარცა „ღმერთი ჭეშმარიტი, ღმრთისაგან ჭეშმარიტისა“, და რათა აქუნდეთ ცხორება საუკუნოდ და აღდგნენ უკანასკნელსა დღესა მას სასჯელისასა (იოანე 6,39-40).



„ღმერთი ჭეშმარიტი, ღმრთისაგან ჭეშმარიტისა“, და რათა აქუნდეთ ცხორება საუკუნოდ და აღდგნენ უკანასკნელსა დღესა მას სასჯელისასა (იოანე 6,39-40).

ჭეშმარიტად აღდგება ყოველი მეორედ მოსვლის ჟამს, როგორც მართალნი, ასევე ცოდვილნი:

პირველნი - „აღდგომასა ცხოვრებისასა“, მეორენი - „აღდგომასასაშუგე ლისასა“ (იოანე 5, 29). პირველნი აღდგებიან, რათა ამაღლდნენ სამუდამო მიგებებად და სამკვიდროდ ღმრთისა თანა მის სამეფოში, ხოლო მეორენი - სასჯელად საუკუნო სატანჯველში (იხ. მათე 25, 31-46).

ღმრთის შესარწმუნოების მშვიდვიერი თვალებით ვჭვრეტთ ამ ცხოვრებაში, რომლებიც განიხვნიებიან ვნებებთან ბრძოლითა და კეთილისაქმეებით; წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი დახშულნი არიან და არ ძალუძთ მიიღონგონებით წვდომას აღმატებულისარწმუნოების დოგმატები და აგრეთვე მოყვასის გასაჭირი, გასაჭირი თითოეული „მცირეთაგანისა“ ძმისა, რომელიც ხატია ღმრთისა.

* * *

„წყარო ცხოვრებისა დასაბამი“, უფალი და ღმერთი ჩვენი, რათა დაგვანახოს ჩვენთან შეერთების გზა, გვარწმუნებს რომ იგი არს „პური ცხოვრებისა“ (იოანე 6, 48), „რომელი ზეცით გარდამოვდა, უკუეთუ ვინმე ჭამოს მისგანი, არა მოკუდეს“ (იოანე 6, 49). და შემდგომ განაგრძობს: „მე ვარ პური ცხოველი, რომელი ზეცით გარდამოვკედ. უკუეთუ ვინმე ჭამდეს ამის პურისაგან, არა მოკუდეს, არამედ ცხონდეს უკუნისამდე. და პური, რომელი მე მივსცე, ჯორცი ჩემი არს, რომელსა მე მივსცემ ცხოვრებისათვის სოფლისა“ (იოანე 6, 50-51).

ღმერთკაცმა უფალმა ჩვენმა იესო ქრისტემ ადასრულა საიდუმლო სერობა და თავი მსხვერპლად შესწირა ჯვარზე, რათა ჩვენ ღმერთებთან შეერთებული ხორცი თვისი გვიბოძოს, რომ გავხდეთ თანაზიარნი და თანამზრახველნი ღვთაებრივი ცხოვრებისა. სიკვდილისა გემო იხილა, რათა სძლოს სიკვდილსა და აღსდგა, რათა მოგვანიჭოს აღდგომა მკვდრეთით. უკეთუ ჩვენ არ ვჭამთ მის ხორცს და არ ვსვამთმის სისხლს, ვერ მოვიპოვებთ ჭეშმარიტ და მარადიულ ცხოვრებას: „ხოლო რომელი ჭამდეს ჯორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, აქუნდეს ცხოვრება საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკანადაცხენლსა მას დღესა, რამეთუ ჯორცი ჩემი ჭეშმარიტი საჭმელი არს, და სისხლი ჩემი ჭეშმარიტი სასუმელი არს“ (იოანე 6, 53-54).

ცხადია, იმისათვის რომ მივემთხვიოთ საუკუნო ცხოვრებასა და აღდგომას, აუცილებელია ამ ცხოვრებაში ვიხმიოთ ღმერთმყოფელი წმინდა საიდუმლოებანი, მომნიჭებელისული წმიდისა. მხოლოდ და მხოლოდ ამგვარად ძალგვიძს სულიერი შიმშილისა და წყურვილის დაურვება და უკვდავი ნეტარი ცხოვრების მხურვალე სურვილით აგზნება, რომელსაც წინასწარვიგემებთ აწინდელ ცხოვრებაში.

* * *

აღდგომილი მაცხოვრის მიერ სულიერნო შვილნო,

რათა რათათანაზიარ - ვიქმნეთ დედა ეკლესიის საიდუმლო სერობისა და ჭეშმარიტად ვიდღესასწაულოთ აღდგომა ქრისტესი და აღდგომა ჩვენი არსებისა, გვმართებს ვეგოთ სინანულითა და

ღმრთის შიშით განმტკიცებულნი. ეს არის ჩვენი წვლილი, ჩვენი თანამონაწილეობის ძირითადი პირობა. ჩვენ ვმარხულობთ და მზა ვიყოფით, რათა მივსწუთეთ ბრწყინვალე აღდგომას, მაგრამ მცდელობანი და ძალისხმევანი არ შეწყდებიან; სინამდვილეში მათ დასასრული არ გააჩნიათ. ჩვენი სული თავისი აღდგომის წინდობას მაშინ იღებს, როდესაც სინდისი არის წრფელი და არაფერში გვაძხვლს. რაც უფრო ვუახლოვდებით ღმერთს, მით უფრო განვეშორებით ცოდვის მონებას.

მტერი - ეშმაკი არ დაცხრება აღმართოს ჩვენში გონების მიერ წინაღობათა მთები: რომ ცოდვითი თქოს ცხოვრების წესია, თითქოს ის გადაულახავია; რომ ქრისტეს მიერი ცხოვრებით შემდგომი სვლა რისკია, რომელიც ამ სამყაროში შიშით გვავესებს; შიშით კეთილდღეობის, სხვებთან ურთიერთობის, მისწრაფებებისა და თვითბიოლოგიური სიცოცხლის დაკარგვისა: შესაძლოა ავად გავხდეთ, ვაითუ შიშში ილიც მოგვიჩიოს, შეიძლება უკვე გაჩაღებული სასტიკი ომის უბედურებებში აღმოვჩნდეთ ჩათრეულნი, და უბრკოლებლად გადაადგილებასა და მუშაობას ვეღარ შევძლებთ, რომ ჩვენ ვერ მოვასწრებთ ჩვენი ოცნებებისა და მისწრაფებებისა აღსრულებას...

ამყველაფრის შესაძლებლობა რომც დავუშვათ, იგი სინამდვილეში რეალურ საფუძველს მოკლებულია. არავის ძალუძს წაგვართვას რწმენა, სასოება და სიყვარული. ვის შეუძლია განგვაშოროს ჩვენ ქრისტეს სიყვარულს! (რომ. 8, 35-39). ეს მხოლოდ ცრუ დაშინებაა. ნუ გავებმებით ეჭვებისა და დათმობების ხაფანგში. მოვედით, მოთმინებითა და მხნედ გავსწიოთ იქეთ, საითაც აღმდგარი მაცხოვარი მოგვიწოდებს: ჯვარცმისა და აღდგომისკენ, ჩვენში დავანებულის ინანულის სულით გარემოცულნი! დამაშინ აღდგომის მხიარულება და სავსება აღგვამალღებს ღმრთაებრივი სიხარულისკენ, რომელსაც ვესწრაფით: ძლევის, ცხოვრებისა და საუკუნო სასუფეველისკენ. **ამინ!**

ქრისტე აღსდგა! ჭეშმარიტად აღსდგა!

აღდგომა ქრისტესი 2021

წმინდა სინოდი

მთავარეპისკოპოსი † კალინიკე

ათენისა და სრულიად ელადისა

სინოდის წევრები